

Izhaja trikrat na teden, in sicer v sredo, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter štane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
 10 :
 5 :

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriskem in Gradiscanskem“ in „Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne črte“.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po „petit-vrsta“ četrstano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsake vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.

Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 63. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Doplat naj se pošilja le urednistvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošilja le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „SOČE“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1.60.

„SOČA“ in „PRIMOREC“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellensitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matijasi v ulici Formica, I. Hovaški v Koronski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Naši koloni ali:

Vsakemu svoje!

Kolonstvo je furlanska specialiteta. Med nas sega le toliko, kolikor segajo furlanske razmere med sosedne Slovence.

Umevno torej, da je bila stvar furlanskih poslancev, zastaviti svoje moči v ta namen, da se izboljšajo odnosi kolonov do njihovih gospodarjev, oziroma da se kolonstvo odpravi.

Furlanski državni in deželni poslanec prošt dr. Faidutti je študiral to vprašanje po Furlaniji in tudi po slovenskih občinah. Vse je izprašal, vse je poizvedel, nad 300 pogodb med koloni in gospodarji je dal prepisati in potem je napravil obširno spomenico.

V tej spomenici je jasno in natančno obrazložen ves položaj kolonov, zgodovina kolonstva in vse zle posledice njega za kolone in gospodarje.

Lani meseca julija je bila predložena ta spomenica vladi.

Spomenica je vzbudila vsebno pozornost med demokratičnimi strankami, posebno so se zavzeli za rešitev kolonskega vprašanja socialni demokrati.

Vlada je kazala voljo, da stori kaj v prid kolonom.

Ko je bilo pa znano to že na splošno, takrat je prišlo na usesa tudi poslancu Fonu. Meseca novembra lanskega leta se je osokolil poslanec Fon ter stavljal tisti znani klasični predlog: Vlada naj odpravi kolonstvo na Goriskem! Predlog je obsegal še dva ali tri stavke — povedal pa ni nič. Smejati so se morali v ministerstvu, ko so dobili v roke tak znamenit predlog. Potem je Fon čital v „Popolo“ neko pogodbo med kolonom in gospodarjem, ter jo ob neki priliki porabil.

Klerikalno naše časopisje pa je začelo peti slavo Fonu in ga povzdigavati v deveta nebesa. Klerikalci so šli v svoji nesramnosti tako daleč, da so skovali v imenu kolonov neko zahvalo, v kateri so koloni

na kolenih klečali pred visokim poslancem Fonom.

Vsa akcija vlade se vrši dalje na podlagi Faiduttijeve spomenice ter bo predložena vsem državnim poslancem.

Vlada odpošlje v Furlanijo svojega odposlanca višjega uradnika Schullerna — vse to pa vedno na podlagi materiala iz rok prošta Faiduttija.

Ni dvoma, da započeta akcija prinese dovoljen uspeh.

Ali zopet vidimo, kako se ponajajo naši klerikalci s tujim perjem. Kakor so je-mali Štreklju zasluge za seno, ko je vendar znano celi deželi, da se je on prvi zavzel za pomoč kmetom, ki so trpeli vsled suše, tako jemljejo sedaj zasluge proštu Faiduttiju; poslanec Fon je ciničen dovolj, da se k vsemu temu smeje ter pusti, da se mu pripisujejo zasluge, katerih nima, in da se celo po shodih dela kakor bi nosil s seboj v žepu že rešeno kolonsko vprašanje.

Vse šalobardenje in širokoustenje o kolonstvu od strani slovenskih klerikalcev je naravnost ostudno, nedostojno ter se vsakemu poštenemu človeku gabi. Ali od Stranke Ljudskih Slepjarjev kaj drugega ni pričakovati.

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Iz Baske doline. — (Po volitvah. Kaj so počeli klerikalci. Vera v nevarnosti). Kako se je pričel volilni boj pri nas?

Že dolgo pred volitvami smo čuli o kandidaturi našega Torkarja. Da bi jo odklonil, ni bilo niti misliti, ker je bil na vseh shodih, kjer so klerikalci stivali kandidate, a mož jo je skupil.

Kedo je njega kandidiral?

Par nucev je ob lanskih volitvah ga farbalo. Mož pa si je mislil: „Hentaj, tu bo bolje.“ Pa je oblekel drugo suknjo. Župnik sam je rekel, da ga imajo samo zato, ker ga potrebujejo.

Ko je prišel čas obljubo spolniti, je pa župnik za njegovim hrbtom nagovarjal volilce, naj predlagajo župnika Kovatiča iz Podmelca, češ Torkar ima že itak dosti. Mi proti njemu itak nismo imeli nič, ker nam je vseeno, naj Kosmač ali Peter ali Pavel kandidira od njih stranke. Muzali smo se pa vseeno, ko se je dal tako imenitno vletiti za nos.

Gospodje v Gorici, kakor smo čuli, mu tudi niso zaupali, ker so se bali izreka: danes tukaj, jutri tam.

Kaj pa z loparjem, ki je obudil toliko prahu?

Po veselici Bralnega in podpornega društva (drugi dan okoli popoldne) je bilo zbranih več mladih poručnikov, kateri so bili veseli izvrstno uspele veselice, ki je klerikalce grozno bodla v oči, in so ne vem kako, prišli na misel prirediti katoliški shod, in postaviti kandidate. Ko so bili kandidati zbrani, jim ni bilo drugače, kakor volilcem jih pokazati. Ker so imeli slučajno lopar pri rokah, so pa kar nanj napisali imena: „Gregorčič, Kosmač in Torkar“. Mi tega koraka nikakor ne mislimo zagovarjati, pa kaj si kedo more, če se klerikalni kandidati ravno tako pišejo. Da so napravili obhod po vasi, se jim tudi ne more v zlo šteti, ker „mladost je norost“.

Da je pa lopar postal take slovit, pa mi tudi ne moremo pomagati, ker so sami vso stvar raztrobili. Kaj je bilo treba Torkarju vso stvar s povzdignjenim glasom praviti v občinski seji, in ropotati proti veselici, katera ni bila v nikaki zvezi z omenjeno demonstracijo?

V „Gorico“ menda tudi nismo mi pisali. D. se pa piše v „Gorici“ o Podbrških fantih: „Ljvanci, druhal, barabeka klika i. t. d. moramo pa odločno protestirati, ker so fantje na glasu, da so dostojni in inteligentni. Samo hudirja, napredni so, to je križ. Pa naj mi damo hvalo in čast edinemu fantu, ki je klerikalec in mežnarju, ker sta sv. vero in svojo stranko nekemu naprednjaku s pestmi v glavo zabijala?“

Vera je bila zopet v silni nevarnosti. Posebno pri ožji volitvi. Neki agitator je nosil s seboj kar celi pastirski list, ki je po-

svečen modernistom, ter ga kazal in zabijeval ljudem, da je papež pisal škofu in škof vernikom, da ako je še kak kristjan, naj gre z njim volit, ker so se liberalci lotili že papeža.

Ali je sam tako neumen, ali pa ima ljudi za tako bedaste, da bodo verjeli, ne vemo. Zdi se nam, da je oboje. Posebno so podžgali žene, katere sedaj po zmagi tarnajo: jej, jej, sedaj bodo nam cerkve podirali itd.

V Stržiščih menda že v strahu čakajo, kedaj pridejo možje postave po gospoda. Nekatere žene so govorile: molimo, molimo, da ne zmagajo liberalci, ker ako zmagajo, nam cerkev podero. Neki mož je že paragrafe štel, katere bodo izvrševali liberalci, ako zmagajo. Evo jih: § 1. Ako zmagajo liberalci, bodo vse duhovnike spodili. § 2. cerkve podrli. § 3. vsak mož bodo lahko imel žena, kar jih bode hotel. Žalostno, a resnično. Ni čudno, ako so nalovili toliko volilcev. Sicer se v „hribih dela dan“. Dokaz so minule volitve.

Nam bode treba silnega truda, da vbranimo, da klerikalci ne poderejo vsega zida krog cerkve. Mesto da ljudi slepijo s takimi bedastimi in hudobnimi lažmi, naj obrnejo nosove v cerkveno gospodarstvo, dela jim ne bode manjkalo.

Pa dolgo ne bodo več farčali ljudstva, ker se je že v enem letu veliko na boljše obrnilo. Mladina je večinoma naša, in to jih straši. Poslanec čaka hvaležno delo pri nas, da pozvejo potom shodov naše potrebe, ter si pridobijo zaupanja pri ljudstvu, ko bodo videli, da jim ne bodo cerkev podirali.

Gregorčičeva reforma ima tudi za našo stranko koristi. Ko bi ne bili mandati v splošni kuriji tako razdeljeni, bi ne bilo naprednim poslancem mogoče priti v dotiko z nami, ker drugače bi imeli gotovo klerikalci poslanca za naš okraj. Potrebo imamo silno veliko.

Naš denar, ki se je dosedaj stekal v Furlanijo, bi nam mnogo koristil. N. pr. v vrsti Podbrde so razdelili občinsko zemljišče, s katerim se skoraj ne ve kaj početi, ker je tako, da ne prinaša robenih koristi. Dežela bi lahko priskočila z malim zneskom na pomoč onim, ki bi radi spremenili pustino v

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Hvala, grof, pravi, hvala za to srečno novico. Glejte, sedaj sem srečen in pomlajen! Ah, vi niste Mazarinovec, vi! Kaka sreča! Sicer pa to ni bilo mogoče. Toda, oprostite, še nekaj: ste li prosti?

— Kako razumete to besedo »prosti«?

— Če niste oženjeni.

— Ah, ne, tega ne, odvrne Athos ter se nasmehe.

— In ta mladenič, tako lep, tako eleganten, tako ljubezniv....

— Tega dečka vzgajam, in on niti ne pozna svojega očeta.

— Prav, in vi ste še vedno isti, Athos, velik in plemenit?

— Milord, kaj hočete reči s tem?

— In sta gospoda Porthos in Aramis še vedno vaša prijatelja?

— In recite tudi d' Artagnan, milord. Vedno smo si še štirje vdani prijatelji, kakor nekaj, toda kedar gre za to, da li služimo Mazarinu ali da se bojujemo proti njemu, da smo Mazarinovec ali Fronderji — potem sva samo dva.

— Aramis je z d' Artagnanom?

— Ne, odvrne Athos, Aramis je v mojo čast mojega prepričanja.

— Ali me lahko spravite v zvezo s tem tako ljubeznivim in duhovitim prijateljem?

— Seveda, kadar vam drago.

— Se je kaj izpremenil?

— Opat je sedaj, to je vse.

— Ustrašili ste me. Torej se je v tem stanu odpovedal vsem velikim podjetjem?

— Nasprotno, odvrne Athos ter se nasmehe, nikdar ni bil še tak mušketir kakor sedaj, odkar je abbé, in v njem najdete pravega pravcatega Galaorja. Ali hočete, da ga gre Raoul iskat?

— Hvala, grof, mogoče da ga ne bi našel doma ob tej uri. Toda ker mislite, da lahko razpolagate z njim....

— Kakor sam s seboj.

— Ali mi morete obljubiti, da mi ga pripeljete jutri ob desetih na louvrski most?

— A, a! pravi Athos smehtljaje, imate li kak dvoboj?

— Da, grof, lep dvoboj, v katerem mi boste, upam, stali tudi vi na strani.

— Kam pojdemo, milord?

— K Nj. Veličanstvu angleški kraljici, ki mi je naročila, da ji vas predstavim, grof.

— Torej me Nj. Veličanstvo pozna?

— Jaz vas poznam, grof.

— To mi je uganjka, pravi Athos; toda nič ne de, v trenutku, ko ste vi pri stvari, ne vprašujem dalje. Ali me hočete počastiti ter z menoj večerjati, milord?

— Hvala, grof, odvrne Winter, obisk tega mladega moža mi je vzel, odkrito priznam, ves apetit, in mi najbrže vzame tudi spanje. Po kaj je neki prišel v Pariz? Zato, da bi mene tu srečal, ni prišel, ker ni vedel za mojo pot. Ta človek me plaši, grof; v njem tiči neka krvava bodočnost.

— S čim se ukvarja na Angleškem?

— Tam je eden najbolj gorečih pristašev Olivier Cromvellove sekte.

— Kdo ga je pripravil v to? Zdi se mi, da sta bila njegov oče in njegova mati katoličana?

— Sovraštvo, ki ga goji proti kralju.

— Proti kralju?

— Da, kralj ga je proglasil nezakonskim, ga oropal njegovega imetja ter mu prepovedal nositi ime Winter.

— In kako se imenuje sedaj?

— Mordaunt.

— Puritanec, preoblečen kot menih, ki potuje sam širom Francije.

— Kot menih, pravite?

— Da, kaj niste tega vedeli?

— Jaz vem samo to, kar mi je sam povedal.

— In tako je slučajno — Bog mi odpusti, če govorim pregrešno — tako je slučajno spovedal bethunskega rablja.

— Potem mi je vse jasno: poslal ga je Cromwell.

— H komu?

— K Mazarinu; in kraljica je uganila: prehiteli so nas; vse mi je sedaj jasno. Z Bogom, grof, na svidenje jutri!

travniki. Ljudstvo teh stroškov samo ne premore. Ako se daje Furlanom podporo, da čistijo travnike z našim denarjem, zakaj bi mi ne smeli zahtevati. Občinske poti so tudi take, da se Bogu smili. Dosedaj se je le rekalo iz farovža, da se mora g. Gregorčiča iti prositi, ker on ne bode hodil k nam.

(Konec prih.)

Iz Volčanske županije. — Na Selih službuje učitelj Bratina kot potovalni učitelj Sela-Ruti. — Mož je bil bolan, tako, da se šole ni imel. Pa glej zdravilo za klerikalce. Volitve so ga ozdravile. Letal je od hiše do hiše in agitiral za klerikalne kandidate.

Kaj pravi k temu c. kr. okr. šolski svet v Tolminu? Ako bi bil kak učitelj naprednega mišljenja le z mežicem ganil — lop po njem! Klerikalcem je pa vse dovoljeno! Čudno. Dvojna mera.

Volilec.

Iz ajdovskega okraja.

Z Vipavskega. — (Po volitvah.) — Bog je dal človeku um in pamet, da spozna, kaj je prav ali kaj ni prav. Ali pa se ravna po svoji pameti, katero jim je Bog dal? Rečem na kratko, da ne. Pa pride čas, ko pridejo še drugi do spoznanja.

Kaj je treba v tamen? Čitanja, napredovanja, dobrih družtev itd. Te bi moralo biti skoro v vsaki občini; potem pridemo do spoznanja in do omike.

Pa našim nasprotnikom bi to ne bilo po volji. Ker oni bi rajše videli, da bi ljudstvo se bolj podivjalo in se poživinilo. Ljudstvo se počasi drami iz svojega spanja. Zbudi se, ljudstvo! Kaj boš zmeraj hlapčevalo! Tvoji nasprotniki se ti v obraz smejejo, ko ti trpiš, se oni veselijo. Preveliki davki nas tarejo, deželne pa občinske doklade in drugi troški! Ali naj zemlja vse to da? Kje naj kmet vse to vzame? Torej naj bo vsemu temu enkrat konec. Klerikalnemu jarmu se treba najprej odpovedati. Ob času volitve hodijo klerikalci strašiti in slepit kmeta s peklom in hudicem. In ti, ubogi kmet, jim vse veruješ, ker si se nezaveden, neomikan. Zdaj so končale deželnozborske volitve; naš napredek smo že dobro pokazali; prihodnje si moramo še bolj prizadevati, da ne pride ne v državo in ne v deželno zbornico prav nobeden klerikalec. To bodi naše geslo: vse za narod, omiko in napredek.

Ko berem rezultat deželnozborskih volitev, vidim, da v mnogih vaseh so ljudje v resnici še nezavedni, ker niso še prišli do svojega lastnega prepričanja. Ondi jih nunci strašijo na vse predrzne načine, in tudi naredijo med družinami velike razdore, ker gospodje nunti hodijo večji del le k ženam, in pri ženah imajo pa oni največ vpliva. In žena uboga, nezavedna, reče možu, da ona ukaže, da mora iti voliti, in mož, zvest, pošten, tudi ženo uboga in gre voliti. Kaj pa gre voliti? Rečež ne vé drugega, kakor da bode volil? Vidite, tako farbajo nunci še po

mnogih krajih. Po drugih pa je ljudstvo že dobro prišlo do zavednosti in do svojega lastnega spoznanja, da ve, kaj voli. Ali voliti ni tako lahko, kakor bi si kdo mislil. Mora vedeti, kaj voli! Voliti pa smemo le zanealjive moze, da nam bodo kaj koristili.

Veseli in ponosni pa smo na taid volitev. Boj je bil velik, ali zmaga je le naša in tudi upanje imamo, da bodo nam poslanci na strani stali v naših stiskah in težavah. V prihodnje si moramo še bolj prizadevati, da bomo še kaj več napredovali.

Še enkrat pa kličem vsem skupaj: Vse za narod, omiko in napredek.

Iz sežanskega okraja.

Sempolaj, 15./3. 1908. — Deželnozborske volitve se končane. Toda nekaj imamo tudi mi povedati S. L. S., na kakšen način se upa agitirati v naši občini. Bilo je dan pred ožjo volitvijo t. j. v nedeljo. Ker je naša občina trdno stala na principu proč od klerikalizma prej, sedaj in bo tudi v bodoče, je vendar poslala S. L. S. moža iz Gorjanskega nekega Tineta Švara, brata devinskega kapelana, agitirati po naši občini za klerikalne kandidate. To vam je bilo veselje in objednem tudi ogorčenje, da se upa ta možicelj na tak očiten način priganjati ljudstvo za klerikalne kandidate. Ker ni šlo z besedo, so pa prihajali litri na mizo, da se je kar polivalo. Na vprašanje nekega uglednega moža, na podlagi katere stranke agitira, se ni možicelj upal izpregovoriti, nego samo ječjal je in proti koncu govora se je vendar ojunatil ter izjavil, da agitira za duhovsko stranko, oziroma za svoj zaslužek. Kmalu se je raznesla govorica po občini, da se pije kakor so rekli na Fonov račun in glej, kmalu je bilo videti mnogo ljudstva, kateri so si gasili suha grija pri rujnem vincu. Med tem je pa agitiral in razdajal med moze glasovnice, glaseče se na duhovsko stranko. Plačal je v ta namen 14 l kraškega terana in dal nekemu možu 3 K, da voli na njegovo stran. Toda mož je kmalu sprevidel, da ni med pravimi prijatelji, ampak da je med najhujšimi nasprotniki S. L. S. Vsled tega je kmalu popihaval s spremljevanjem žvižga in krika proti nabrežinski postaji, kjer se je zopet pilo kakor so rekli na Fonov račun. Rekel je tudi, da se hoče drugi dan prepričati, koliko volilcev bo volilo na duhovsko stranko. Toda kakšna sprememba. Prejšnji dan je bilo vse klerikalno, na dan volitve so pa volilci kakor en mož oddali svoje glasove naprednim kandidatom. Fon e kompanija bela je pa dobila samo dva glasa. Kakšna razlika! Kaj ne, Tine? Zakaj pa nisi prišel drugi dan? Saj smo Sempolajci dobri ljudje! Še trknili bi s Teboj! Toda klerikalno volili ne bomo nikdar, to si zapomni.

Sempolajc.

Iz goriške okolice.

Iz Podgorca. — V lažnjivi „Prismojenci gliste“ št. 11. z dne 12. t. m. 1908. piše

neki dopisnik o agitiranju, nasilju in trganju glasovnic nasprotni klerikalni stranki od narodno-napredne in agrarne strani. Resnica pa je ravno narobe.

Ja, g. dopisnik „Prismojene gliste“, v Podgori ni več kruba za klerikalizem. Zakaj ne? Ker ljudstvo se pusti le nekaj časa farbat z vašimi obljubami, ko pa vidi, da ostanete smiraj le pri obljubah in farbarijah in ni nobenih dejanj, vam hrbet obrne. Zapomni se, g. dopisnik „Prismojene gliste“, da v Podgori v malo časa se bode veliko preobrnilo... in to v prilog narodno-napredne in agrarne stranke. Kje? Poznej časi ti to pove, ker se ne zavedamo samo mi Podgorci, ampak tudi Pevmanci in Podsobotinci, kateri bomo skupno klerikalno „zagvozdo“ strli, da bode vaj enkrat mir med nami občinarji. Toliko na znanje, g. dopisnik „Prismojene gliste“.

Idimo torej dalje k agitaciji za volitve v dež. zbor. Naprednjaki in agrarci in tudi socialisti smo agitirali in podučevali naše ljudstvo, kar je še nezavednega, katero nima nobenega prepričanja, ne kaj so volitve, ne kaj je deželni zbor, ne kaj dela poslanec v njem, toda mi smo naredili svojo dolžnost in to vse zunaj v javnosti, pri sosedih in brez oskrunitve cerkve in sv. vere. Prosimo te, g. dopisnik „Prismojene gliste“, zakaj pa se nisi obregnil tudi ob g. nuncia Goloba, ki je imel 8. t. m. kar tri politične shode v cerkvi, hvalil je klerikalne poslance nad nebeška bitja in zaničeval pa napredne in agrarne z liberalci, brezverci itd. Ali spada kaj takega v cerkev? g. dopisnik „Pr. g.“. Vsaki kolikaj zaveden kristijan poreče, da kaj takega ne spada v cerkev, tudi klerikalci so se tisto nedeljo zgražali nad g. Golobom in ga pomilovali, ker je v tako globino strankarstva zašel. Ako nam je hotel povedati, kakšne kan-

didate da imamo voliti dne 9. marca, bi moral nam javni sled skilecati, pa ne v cerkvi in tam bi mu še povedali, kakšno mnenje in prepričanje da imamo mi volilci...

Tudi kranjske klerikalce hvali g. dopisnik „Prismojene gliste“. Da kranjski klerikalci so tisti pitčki, kateri so hoteli Korosem vzeti še jedinega državnozbornskega poslanca.

Gledé Goriško-Gradišansko pa, g. dopisnik „Primorske gliste“, ako imaš še kaj „štopa“ v butici, ti tudi tukaj malo razložim. Državnih poslancev imamo 6, to je 3 Slovenci in 3 Italijani, torej g. dopisnik „P. g.“, ako znaš računati, koliko deželanov šteje slovenski del in koliko pa italijanski del dežele, potem iz natančnega računa bodeš razvidel, da eden Italijan ukaže toliko kolikor dva Slovenci. K temu so tudi pripomogli kranjski klerikalci z dr. Šusteršičem na čelu. Koliko ubogih zaslepljenih kmetov na Kranjskem pa so že s tistimi zadrugami, katere so jih večina duhovni vodili, na beraško palico spravili? Nadalje praša g. dopisnik „Prismojene gliste“, da kaj smo naredili mi narodnjaki in agrarci v narodnem oziru? Mi pa vprašamo vas, koliko ste pa vi klerikalci naredili v narodnem oziru. Nič in dvakrat nič. — V Podgorški občini tudi zora puca, bit če dana.

Več Podgorcev.

Z Gradišča. — („Živali gradiške, ste volili živali.“) Kakšen poduk ima naš nunc v šoli? Zmerjal je otroke sedaj ob volitvah: živali gradiške, ste volili živali. Take omike nismo vajeni mi na Gradišču. Zato si prepovedujemo take besede, ki pritičejo kakemu divjaku ne pa katoliškemu duhovniku! Kaj pravi na to šolska oblast? Kaj pravi k temu naš nadškof?

(Dalje v prilogi.)

Zahvala mojim volilcem.

Prisrčno se zahvaljujem vsem svojim volilcem za izkazano mi zaupanje in izpolitev za deželnega poslanca.

Zatrjujem vse, da bom kot poslanec delal po vseh svojih močeh v prospeh kmetijskega stanu kakor tudi na sploh za gospodarsko in kulturno povzdigo goriških Slovencev.

V Kanalu, 16. marca 1908.

Anton Kriznič,
deželni poslanec.

— Toda noč je temna, pravi Athos, vidé, da je lord Winter bolj razburjen nego je hotel pokazati, in morda nimate nobenega lakaja?

— Imam Tonyja, dobrega a naivnega fanta.

— Hoia! Olivain, Grimand, Blaisois, puške v roke in pokličite vikonta!

Blaisois je bil tisti velik dečko, na pol lakaj na pol kmet, ki smo ga videli za trenutek v graščini Bragelonne, ko je prišel naznaniti, da je obed pripravljen, in ki mu je Athos dal ime po njegovi domovini.

Pet minut za tem, ko je bilo dano to povelje, vstopi Raoul.

— Raoul, pravi Athos, milorda spremite do njegovega stanovanja ter glejte, da se mu nihče ne približa.

— Ah, grof, pravi Winter, za koga me imate?

— Za tujca, ki ne pozna Pariza in ki mu bo Raoul pokazal pot, odvrne Athos.

Winter mu stisne roko.

— Grimand, pravi Athos, ti boš vodil četico, in pozor na meniha!

Grimand se strese, prikima z glavo ter čaka potem na odhod, božaje s pogledom tiho kopito svoje puške.

— Torej jutri, grof, pravi Winter.

— Da, milord.

Mala četica se je napotila proti ulici Saint-Louis. Olivain se je stresel pri vsakem sumljivem odsevu luči; Blaisois je bil že dovolj miren, ker ni vedel, da utegne pretiti tu kaka nevarnost; Tony se je oziral na desno in levo, toda govoriti ni mogel niti besedice, ker ni znal francoski.

Winter in Raoul sta jahala drug poleg drugega ter kramljala.

Grimand, ki je, kakor mu je velel Athos, vodil

malo četo, v jedni roki bakljo, v drugi puško, je prišel do Winterjevega stanovanja, potrkal s pestjo po vratih, in ko so se ta odprla, pozdravil milorda, ne da bi izpregovoril niti besedico.

Nazaj grede je bilo ravno tako: bistre oči Grimandove niso zapazile ničesar sumljivega razum neke senca, ki se je stiskala na vogalu ulice Guénégand in nasipa; zdelo se mu je, da je že prej, ko so šli mimo, zapazil tega nočnega radovedneža, ki je vzbudil sedaj njegovo pozornost; vspodbodel je konja proti njemu, a predno ga je mogel doseči, je izginila senca v ozko ulico, kamor se Grimandu ni zdelo pametno iti.

Athosu so poročali o uspehu tega nočnega pohoda; in ker je bila ura že deset, je odšel vsak v svojo sobo.

Ko je naslednjega jutra grof prišel, je zagledal Raoula ob svoji postelji. Mladost je bil že čisto oblečen ter čital neko novo knjigo Chapelainovo.

— Že pokoncu, Raoul? pravi grof.

— Da, gospod, odvrne ta nekoliko obotavljaje se, slabo sem spal.

— Vi, Raoul, vi ste slabo spali? Torej vas je nekaj skrbelo? vpraša Athos.

— Gospod, porečete, da se mi pač mudi, vas zapustiti, ko sem šele prišel, toda...

— Kaj imate samo dva dni dopusta, Raoul?

— Ne, gospod, deset dni imam, in ne želim še oditi na bojišče.

Athos se nasmehne.

— Kam pa, Raoul, če ni to taka skrivnost? Zdaj ste že skoro mož, ker ste že sukali orožje, in dosegli ste pravico, da greste lahko, kamor hočete, ne da mi to poveste.

— Nikdar, gospod, odvrne Raoul, dokler mi pustite sreča vas za varuha, ne bom mislil, da imam pravico, zunaj Grimanda in Olivaina, je vzdihnil.

odtegniti se temu tako dragemu varstvu. Šel bi torej rad samo za en dan v Blois. Gledate me, in smejali se mi boste, kaj ne?

— Ne, odvrne Athos ter zadrži vzdihljaj, ne, ne bom se smejal, Raoul. Radi bi zopet videli Blois, in to je žisto naravno!

— Torej mi dovolite: vsklikne Raoul ves vesel.

— Gotovo, Raoul.

— Povejte mi čisto odkrito srčno, gospod, ali niste prav nič nevoljni?

— Nikakor ne. Zakaj bi bil nevoljen, če vam nekaj dela veselje?

— Ah, gospod, kako ste dobri! vsklikne Raoul, hoteč se okleniti Athosa krog vratu, toda spoštovanje mu ni pustilo tega.

Athos razprostre roke ter ga objame.

— Torej lahko takoj odidem?

— Kadar hočete, Raoul.

Raoul napravi tri korake proti vratom.

— Gospod, pravi nato, mislim sem na nekaj, da se imam gospe vojvodinji Chevreuse, ki je tako dobra zame, zahvaliti, da sem prišel v dotiko s princem.

— In da se ji morate zahvaliti, kaj ne, Raoul?

— Mislim vsaj tako, gospod; vendar morate vi to odločiti.

— Odidite skozi hotel Luynes, Raoul, in dajte vprašati, če vas more gospa vojvodinja vsprejeti. Z veseljem opažam, da niste pozabili naoliko. Vzemite s seboj Grimanda in Olivaina.

— Oba, gospod? vpraša Raoul začuden.

Nato se pokloni ter odide.

Ko je Athos videl, da je zaprl vrata in ko je čul, kako je s svojim veseljem, trepetajočim glasom klical zunaj Grimanda in Olivaina, je vzdihnil.

Iz Grgarja. — Dolgo je taval naš kmet v temi, predno se je zavedel, zakaj se pravzaprav gre v deželni zbor. Toda vsaka stvar ima svoj konec — klobasa pa dva. Čehl. u. pr. so bili že dolgo od tega na tem stališču, kakor smo mi sedaj.

Na 9. t. m. se je jasno pokazalo, da v naši deželi klerikalizem hira in sme se upati, da v dobi kratkih let popolnoma izumre, to pa seveda le potem, ako bo naš kmet v tisti stal na podlagi, ki si jo je dosedaj priboril, to je, da se ne da preplašiti in preslepiti od laskavih besed in groženj zagriženih klerikalcev. Žugali so č. gg. nunci in agitirali od hiše do hiše na vse kriplje; toda vse zaman, kajti naši zavedni kmetje se niso dali preplašiti, ker so spoznali, da je vse to le „farbanje“, a drugega nič. Če pa klerikalci niso zmagali, mi temu nismo nič krivi; uzrok temu morajo iskati le v zavednem ljudstvu. Da je marsikateri g. „nunc“ hodil z „luminom“ okoli, to ni čudo, saj oni so vendar dobro vedeli, da njihovim prošnjam ne bo več tako ustrezno, kakor do sedaj, ako pridejo naši poslanci v deželni zbor. Čuditi se pa moramo, da klerikalci izražajo svojo jezo nad popolnoma nedolžnimi osebami. Dovolj, da navedem en slučaj! Čujte in strmite! V sredo to je 11. t. m. se je zbralo v krčmi g. župana Doljaka v Grgarju nekaj prav zagriženih klerikalcev iz Ravnice ter g. župana zmerjali in obrekovali na prav nečuten način, zrekli so mu vse kakor: Junc, krava, bik, krivo-verec, ti boš moral iti „peklat“, jud itd. samo človek ne. Tu se „spogledaj“, grešna duša! Je li mogoče g. župan kriv, da so delali Ravničanje „robote“ zastoj?! Po našem mnenju ne. Neki čez 70 let stari Grgar, ki je bil tisti čas tudi v gostilni g. župana, se se je izrazil, da ti ljudje niso za v zapor. Temveč v norišnico! Pa kaj se če, Ravničani so vseeno „fajn“ kristjani, saj je še na pepelnico sredo neki Ravničan v Grgarski krčmi jedel dvakrat pršut. Ko ga je dotična krčmarica vprašala, kako to, da jeste vi danes pršut, ko vendar drži vsak pravi kristjan „vijlo“, se je dotični odrezal, da je njemu pršut dober tudi o prepovedanih dneh. Pardon! Ravničani vendar niso hodili zastoj volit v Grgar — rezultat tega, da so prišli vsi, je ta, — da so nam pot, ki je bila dovrščena pred kratkim časom — tako ugradili, da se človek sedaj lahko z „bicikljem“ po njej pelje. Da se pa grgarski klerikalci 9. t. m. kurili kres, si mi zavedni Grgarci ne moremo drugače tolmaiti, kakor da so pili na medvedovo kožo, med tem ko je medved še v brlogu tical.

Komers

v nedeljo zvečer pri „Jelenu“ v proslavo zmage je vspel naravnost izborna. Prišli so bili odposlanci z raznih strani dežele, da se v prijateljski družbi poveselo toli pomembne zmage. Ves večer je vladalo veliko navdušenje na komersu in udeležencem ostane ta večer v dobrem spominu.

— Hitro me zapušča, si je mislil, majaje z glavo; toda pokori se splošnemu zakonu. Narava je tako vstvarjena, da gleda v bodočnost. Gotovo ljubi Raoul tega otroka; toda bo li zaradi tega mene manj ljubil, če ljubi druge?

In Athos si je priznal, da ni pričakoval tega hitrega odhoda; toda Raoul je bil tako srečen, da je v Athosovi duši vse drugo obledelo pred to mislijo.

Ob desetih je bilo vse pripravljeno za odhod. Ko je Athos gledal Raoula, ki je ravno zajahal konja, ga je prišel pozdravit lakaj od gospe Chevreuse. Naročila mu je, naj pove grofu La Fère-ju, da je čula o povratku njegovega mladega varovanca kakor tudi o njegovemu vedenju v bitki, in da jo veseli, da mu sme častitati.

— Recite gospe vojvodinji, odvrne Athos, da se vikomiti Bragelonne ravnokar odpravljajo v hotel Luynes.

Potem je Athos vnovič priporočal Grimandu vse potrebno ter mignil z roko Raoulu, da lahko odpotuje.

Ko je potem še o vsem razmišljal, je prišel do zbirališča, da morda ni slabo, če odhaja Raoul v tem trenutku iz Pariza

XIV.

Zopet kraljica, ki prosi pomoči.

Athos je obvestil Aramis, da je zjutraj ter mu poslal pismo po Blaisoisu, edinem služabniku, ki mu je še ostal. Blaisois je naletel na Bazina, ki je ravno oblačil strežniško obleko; stregel je dan v Notre-Dame.

Athos je bil naročil Blaisoisu, naj skuša govoriti z Aramisom samim. Blaisois, velik in naiven dečko, ki se je oziral samo na dano mu povelje, je torej vprašal po abbéju Herblayu, in vkljub temu, da mu

izrečenih je bilo na komersu tudi več navdušenih govorov. Prvi je govoril poslanec Gabršček, ki je naglašal, da je zapisan dan 9. marca t. l. s svetilni črkami v politični zgodovini slovenskega naroda še poznim rodovom v spomin na ono veliko bitko, ko je nad 12000 volilcev sijajno in odločno obsodilo dosedanje klerikalno strahovladno v naši dragi goriški deželi. Nad 12000 zrelih mož od Koroške do Istre, od obmejne Idrije do Hublja je korakalo pogumno na volišče ter odklonilo vsiljive klerikalne peteline, zaklavlja jim svoj odločni veto: zadosti dolgo ste imeli Boga in ljudstvo za norca, spoznali smo vas, poznamo vas, le pojdite, ne rebimo vas. Kocka usodepolne odločitve je padla. Legijoni naše hrabre vojske so ponosno prekoricali Rubikon samohlepnosti klerikalcev ter stri moč rimskih klapcev. Govorilo je ljudstvo. Glas ljudski pa je božji glas. Celo v naših gorah, kjer je vladala gosta tema in so jih naši nasprotniki trdo tiščali v svojih krempljih, celo tam je napočil dan probujenja, dan preobrata za lepšo bodočnost. Ako so tam še zmagali, govoril je naraščajoči ljudski glas, da je letošnja zmaga njihova zadnja zmaga. V goriški okolici so se vrnil volilci zmago-slavno iz volilne bitke, s posebnim ponosom pa zremo na Kras, prvo na zavedne Brkine. Govornik omenja dalje veselje po vsej Sloveniji in slovanskem svetu, ko so prihajala poročila o našem napredovanju, o naših zmagah. Ves napredni goriški svet gleda s ponosom na nas, ki smo prvi za bratskim narodom češkim, ker smo stresli s sebe okove klerikalnega terorizma. Nikar pa misliti, da se bomo dali zazibati v sparje pravičnega, marveč z delom in trudom si bomo zagotovili bodočnost, ne le z delom v zbornici, marveč vselej in povsod, za narod med narod in narod bo naš. Naglašajo potrebo složnega dela v zbornici, ki bo rodilo uspehe in vedlo do še sijajnejše zmage. Vrlemu ljudstvu, ki je tako lepo manifestovalo svojo voljo, tiče naša hvala in zahvala. Temu ljudstvu naj zadoni naša vibarna slava. (Živahno odobravanje).

Župan Furlani iz Prvačine naglašajo odločnost in zavednost našega ljudstva in prav je, da je našemu ljudstvu veljala prva zahvala. Hvaležni moramo biti generalom, ki so vodili boj. Napije Gabrščeku in Mermolji. (Odobravanje).

Dr. Dinko Puc je govoril o našem kmetu, ki se je dvignil ter govoril mogočno besedo. Iz kmetkega stanu je izrastlo vse. Najboljši narodni delavci so izšli iz kmetkega stanu.

Nadučitelj Urbančič iz Mirna slavi vrle Brice, ki so najbolj zapušteni in zane-marjeni, ali dvignili so se in pripomogli s svojim mogočnim glasom stranki do sijajne zmage. Pridružili so se z obljubami in Ob-ljubki in zmaga je bila toliko sijajna.

Dr. Igo Jane naglašajo, da je bil in ostane boj naš poleg odločnega nastopa proti klerikalizmu tudi proti laški preobjektivnosti, ki vidi v slovenskem ljudstvu manj vreden narod. Streti treba tako nadutost in priboriti

slov. narodu vsaj tisto veljavo, kakor jo imajo Lahji. Napije novolizvoljenim poslancem.

Poslanec Jos. Strekelj zahvaljuje iskreno vrle sobojevnike v cel deželi, ki so vodili ljudstvo v volilni boj ter dosegli sijajno zmago. S tem delo se ni končano. Nadaljevati treba po začrtani poti in ne mirovati, dokler delo ne bo tako popolno, da po 6 letih ne bo potreba več tako ljutega boja.

Furlani je napil na to slov. učiteljstvu, ki je lepo nastopalo ter pripomoglo ljudski volji do zmage.

Mermolja iz Vrtojbe je naglašal samostojnost v delu in nastopu kmečke stranke ter zahvalil napredno stranko, da je podpirala njihove kandidate ter pripomogla ljudski volji do zmage. Govoril je o nastopanju duhovščine v političnih bojih, da treba ljudstvu odpri oči, da vidi v duhovniku zunaj cerkve le prostega državljan, ki ima enake pravice kakor drugi.

Urbančič se zahvali za napitnico učiteljstvu, rekoč, da učiteljstvo je izšlo iz ljudstva, živi med ljudstvom in se hoče z ljudstvom boriti za boljšo bodočnost.

Poslanec Obljubek spregovori v imenu Bricev ter naglašajo složno delo poslancev v deželni zbornici pa tudi zunaj zbornice. Ako bomo delali po začrtani poti, bo zmaga po 6 letih še toliko sijajna.

Furlani se spomni k sklepu v živih besedah še prvorotitelja dr. Lavriča in njegovega zlatega gesla.

Na komersu je vladalo ves čas prijetno razpoloženje, čulo se je tudi več lepih pesmij, vojaška godba pa je igrala naše komade.

Dosle so te-le brzojavke:

Praga. — V Rimu seveda, slovanski Pragi, proslavljajo združeni Srbi, Hrvati in Slovenci slavno goriško zmago, kličemo zavednim volilcem in njih neumornim voditeljem: Zgodovinski boj ste bili in z njim navrednejše proslavili spomin na Trubarja! Gromovita vam slava!

Sežana. — Veseleč se v duhu z vami sijajne zmage kličemo: živio napredni poslanci, živela probujena Goriška!

Sežanski naprednjaki.

Grahovo. — Današnjim slaviteljem narodno-napredne zmage iskreno častita

Narodna Čitalnica, Grahovo.

Nabrežina. — V duhu z vami kličemo: vse za narod, svobodo in omiko!

Nemec, Kampjut, Ulčakar, Macarol.

Prvačina. — Najsrčnejše pozdrave pošljajo gradiški volilci svojim agrarno-naprednim poslancem, proseč: ne zabite nas! Danes praznujemo zmago tudi mi s kresovi, razsvetljavo in streljanjem.

Grahovo ob Bači. —

Živela naša zmaga, potrti smo sovraga, če ni naša cela četa, st'ri se to čez mala leta, na slavje naši zmagi potrti vsi sovragi.

Grahovski naprednjaki.

Kobarid. — Kobarid v zastavah, topiči pokajo, kresovi gore, vsi naši se vesele sijajne zmage. Vaši volilci.

Ljubljana. — Gabršček, škof, Zlati jelen v Gorici. Slava k današnji intronizaciji!

Danilo.

Ljubljana. — Vzradošeni in ponosni nad prestajno zmago svojih rojakov kličemo: Živeli nositelji napredne ideje ter slava zavednim volilcem!

Omizje goriških naprednjakov v Ljubljani.

Ljubljana. — Napredni Trnovčani in Krakovčani, zbrani danes na občnem zboru, slavimo z vami vašo sijajno zmago in vam kličemo: Slava napredni Goriški!

Politično in prosvetno društvo za Krakovo in Trnovo: Trstenjak, predsednik.

Ljubljana. — Radujoci se vaših častnih zmag kličemo zavednim goriškim Slovencem: Slava! „Slovensko društvo“.

Pečine, 16./3. 1908. — Gosp. And. Gabršček, dež. poslanec itd. v Gorici. — Dne 15. t. m. smo z Vami praznovali zmago nad izdajicami. Zvečer kres in pokanje topičev na griču, odkoder se je videlo in razlegalo čez Sv. Lucijo do italijanske meje. Živeli napr. volilci! Živeli naši napr. poslanci! Naprej zastava Slave!

Pečinski naprednjaki.

Domače vesti.

Gospod poslanec Kriznič se zahvaljuje tem potom vsem onim, ki so mu brzojavno ali pismeno čestitali k izvolitvi.

Robič. — Častitamo na sijajni zmagi vsem napredno izvoljenim poslancem.

Napredni Robičani.

Za družbo sv. Cirila in Metoda sta darovala g. I. Debenjak K 3., g. Franc Gorjup K 6., oha iz Kanala, kateri znesek sta prejela za starešinstvene seje.

Pot. knjižnič. „Adrije“ je daroval velece-njeni gospod profesor Ferdinand Seidl 20 K. Srčna hvala!

Brate Škole opozarjamo, da pri ne redna telovadba v torek dne 17. t. m. in sicer ob torkih, četrtkih in sobotah od 8.—10. ure zvečer. Za trgovski in obrtni naraščaj pa ob ponedeljkih in petkih ob enakih urah.

Slovenske trgovce in obrtnike prosimo, da pošiljajo svoje vajence k telovadbi.

Vad. zbor.

Tržaško dramatično društvo nam je priredilo v soboto 14. marca v dvorani „Trgovskega Doma“ ruski večer. Priredilo ga je skoraj nepričakovano, kar je bil tudi vzrok, da se ni nabralo prav dosti občinstva, zlasti z dežele ne. Naše občinstvo je pač navajeno, da se mu vsaka prireditve vsaj teden poprej naznani. To velja pa samo za deželo in z obžalovanjem moramo konstatirati, da je manjkal marsikdo, ki je o pustu zabavljaj, da znajo Gorici samo plesati. V Gorici nam manjka rednih dramatičnih predstav, kajti jedino s tem

je Bazin zagotavljal, da ga ni doma, je bil tako vsiljiv, da je spravil Bazina v veliko jezo. Ko je videl Blaisois Bazina v cerkveni obleki, ga je njegovo ugovarjanje malo brigalo, in hotel je po sili v sobo, misleč, da je oni, s katerim je imel opraviti, ves poln vseh kreposti svoje obleke, namreč potrpežljivosti in krščanske ljubezni.

Toda Bazin, ki se je čutil mušketirjevega slugo vselej, kadar mu je stopila kri v debele oči, je pograbil držalo neke metle ter oplazil Blaisois, rekoč:

— Cerkev ste razžalili, prijatelj. Cerkev ste razžalili!

V tem hipu je Aramis previdno odprl vrata svoje spalnice, da pogleda, kaj pomeni ta nenavadni nemir.

Tedaj je postavil Bazin svojo metlo pokonec ob svojo stran, kakor je videl v cerkvi Notre-Dame vrtarja postaviti helebardo; in Blaisois se je ozrl očita-joče v Cerbera, vzel iz žepa pismo ter ga iztočil Aramis.

— Od grofa La Fère-ja? pravi Aramis; že prav. Nato se vrne v svojo sobo, ne da bi vprašal niti po vzroku tega nenavadnega hrupa.

Blaisois se je vrnil žalostno v hotel „Grand-Roi-Charlemagne“. Athos ga je vprašal, kako je opravil, in Blaisois mu je povedal svojo neprijetno dogodenco.

— Tepec, pravi Athos smeje, kaj nisi povedal, da prihajaš od mene?

— Ne, gospod.

— In kaj je rekel Bazin, ko je zvedel, da si moj sluga?

— Ah, gospod, opravičeval se je na vse mogoče načine ter me prisilil, da sem izpil par kozarcev prav dobrega muškatovega vina ter pomočil vanj nekaj izbornih bliskvitov. Toda surov je vendarle od vraga. Mežnar! Fej!

— Prav, si misli Athos, da je le Aramis dobil moje pismo; naj bo še toliko zadržkov, Aramis pride.

Ob desetih je stal Athos, točen kakor vselej, na louverškem mostu. Srečal je tu lorda Winterja, ki je tudi ravnokar prišel.

Čakala sta kakih deset minut.

Lord Winter se je začel bati, da Aramis ne pride.

— Potrpiva, pravi Athos, ki je upiral svoje oči napeto proti ulici Bac, potrpiva malo; tam le prihaja neki abbé, ki je v tem trenutku udaril nekega človeka s pestjo po obrazu ter ravno pozdravlja neko žensko; to mora biti Aramis.

Res je bil on; neki meščan, ki je prodajal zijala, mu je prišel na pot, in z enim samim udarcem ga je Aramis omamil, da je odletel deset korakov stran. V istem hipu pa je prišla mimo tudi ena njegovih udanih vernic, in ker je bila mlada, jo je Aramis pozdravil s svojim najljubeznivejšim smehljajem.

Čez nekaj hipov je bil Aramis na mestu.

Razume se lahko, da je prišel med njimi in lordom Winterjem do velikih pozdravljanj.

— Kam gremo? vpraša nato Aramis; kaj se bo treba udariti ali kaj vraga! Danes nimam meča pri sebi, in moral bi ga iti iskat domov.

— Ne, pravi Winter, obiščemo Nj. Veličanstvo angleško kraljico.

— A, prav, prav, pravi Aramis; in kakšen namen ima ta obisk, nadaljuje nato, sklonivši se Athosu na uho.

— Pri moji veri, jaz ne vem nič; morda bodo zahtevali, da izpovemo kako stvar?

— Kaj pa, ko bi bilo zaradi one proklete zadeve? pravi Aramis. V tem slučaju bi se ne trudil dosti, da pridem tja, zakaj gotovo bi moral čuti kako pridigo; in odkar sam drugim pridigam, ne poslušam rad pridig.

bi se dalo ljudstvo privaditi na gledališko dvorano in bi moglo vsake prireditve tudi v pravem pomenu besede uživati. Tako pa se nam zdi vsa stvar kakor razkosen poduk na neki šoli. Prejšnje čase je „Dramatični odsek“ „Prosvete“ prirejal diletantske predstave. Po našem mnenju bi bilo dobro, če bi se moglo te prireditve nadaljevati. Dati pa bi se moralo vso stvar moči v roke, ki gledališče dobro razume, ki nima obenem z drugimi društvi preveč opravila ter bi se temu delovanju z dušo in telesom, z vso unemo posvetil. V Gorici je dosti mladih ljudi, ki bi jako radi nastopili na „bretlicih“ in imajo obenem nekaj božjega daru za nastope v sebi, ali poiskati bi se jih moralo!

Kar se pa tiče prireditve ruskega večera samega, se ne maramo spuščati v kritiko pojedinih igralcev. Krivico bi pa delali, če bi ne omenjali vsaj priljubljenega nam g. Verovška in druge nam g. Danilove. V „Tujem kruhu“ od Turgenjeva je imel g. Verovšek glavno vlogo kot Kuzovkin, obubožen plemenitaš. Pravi igralec se mora uživati v svojo vlogo in Verovšek nam je podal to na tak način, da je bilo marsikatero oko rosnó. V preciznosti in dovršenosti mu je stala na strani gospa Danilova. Igralski talent je pokazal tudi g. Veble, ki je stal v Čehovem „Medvedu“ g. Danilovi udovi Popovi, predstavljajoč posestnika Smirnova, kot dober partner nasproti. Igra drugih nas je tudi precej zadovoljila, n. pr. g. Štoke. Še nekaj moramo pripomniti! Od prvih scen igre je odvisno pri vsakem igralcu razpoloženje za celo igro in ravno v soboto se nam je zdelo, da niso bile prve scene dobre igrane oziroma dobro memorirane. Nadalje moramo opozarjati mlade poslušalce, da ni potreba pri vsakem „slagerju“ ploskati in kričati, če ne bodo mislili igralci, da nimajo izobražencev, ampak vaško mladino pred seboj.

Tržaškemu dramatičnemu društvu se pa zahvaljujemo na prireditvi ter jim kličemo z veseljem srcem: „Na svidenje“!

Nemški in laški napisi na železniški postaji v Nabrežini so bili opetovano povod za razne pritožbe. Starašinstvo nabrežinsko je napravilo več sklepov v tej stvari, in javnosti se je pisalo o tem, občina nabrežinska je bila najela odvetnika, kar je stalo občino več stotakov — ali vsega le ni bilo.

Letos pa je vzel to reč v roko naš državni poslanec Štrekelj in došla je rešitev, da se vstreže željam prebivalstva. Napisi se napravijo po predlogu sezanskega glavarstva. Pričakujemo, da bodo predlogi odgovarjali potrebam in razmeram v deželi. — Tako se dela za naše pravice brez bobnanja in kričanja.

Slovensko gledališče v Ljubljani. — Gledališka sezona v Ljubljani se nagiba k svršetku in vendar je še toliko gradiva pripravljene za izvršitev. Neumorna intendantca ljubljanskega gledališča se je preobilo preskrbela z repertoarom, kakor še nobena dosedaj in člani slov. drame so bili preobloženi s študijami in resnim delom. V letošnji gledališki sezoni je bila drama na višku gledališke umetnosti. Intendantca je dovolila članom slov. drame dve benefični predstavi v znak priznanja. Ker se je letos gojila drama resnega žanra in literarne vrednosti, so si izbrali člani za svoja benefična večera igre veselega značaja. V dan 25. marca popoldne ob 3. uri bajno igro „Pepek“ in za dan sredo „Pot okolo“ zemlje v 80 dneh. Igre, ki so imele svedobno največ privlačne sile. V najkrajšem času se vprizori zaan Alex. Dumasova igra „Francillon“ in h koncu sezone pa pride v drugo mladi nadopolni pisatelj Robida do besede in se uprizarje njegove tri enodejanke „Venus Demon“. S tem repertoarom se najbrz zaključiti gled. sezona v Ljubljani.

A za gostovanje članov slov. gled. v Ljubljani se pa pripravljajo jako obsežen repertoar. Za prvo gostovanje pride Gorica v ponedeljek in sicer z najboljšimi vepelimi komadi letošnje sezone. „Razbojniki“ — Mladost — Velika srenja — Tat — Dva srečna dneva — Ob lastnem krogu — Dana Petrovič — in od slovenskega pisatelja Fr. Ka. Meško — „Na smrt obsojeni“.

To gostovanje bi se raztezalo nad 14 dni. Dnevi, na katere bi se igralo, so sledeči: Četrtek 2. aprila: otvoritvena predstava „Tat“ od Bernsteina, sobota 4. in nedelja 5. aprila, sredo 8. in četrtek 9. aprila, sobota 11. in nedelja 12. aprila. Slovenska Gorica je dolžna za gled. umetnost in nadejati se, da bodo Goričani podpirali to idejo. Uvede se abonement za vse predstave. D—

Smirnovi v Gorici. — V restavrantu Central bo v soboto dne 21. marca 1908. edini koncert o priliki petdesetletnice umetniškega jubileja slavnega ruskega nacionalnega pevca Dmitri Slaviansky D' Agrenev s njegovim narodnim vokalnim zborom, broječim 40 oseb in bojaraki noši XVI. in XVII. stoletja in s sodelov. Njegove hčere Margarite. — Vspored je jako bogat. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnice se dobé pri knjigarnarju Wokulatu, in na koncertnem večeru pri vходу v dvorano. Cene numeriranim sedežem vstevši vstopnino: I. II. vrsta 5 K, III. VI. vrsta 4 K, VII. X. vrsta 3 K, XI. XIV. vrsta 2 K. Vstopnina 1 K.

Izvolitev Berbučeva neveljavna. — Že iz tega, kar smo povedali zadnjič, je razvidno, da je izvolitev Berbučeva neveljavna ter da ga mora deželni zbor poslati domu, ako bo sploh tako nesposoben, da se tam prikaže. Že dosedaj so znani 3 slučaji, ko je bil oddan 1 listek več nego je volilcev. V Dol Otlici pa je volil neki klerikalni volilec tri krat: zase in dva druga. To je konstatovano uradno. V neki občini je razveljavila komisija dve glasovnici, ker je bilo ime napisano na tiskani glasovnici za splošno kurijo. Tiskana imena niso bila prečrtana. Glasovnica za Obljubka je veljavna, kajti na glasovnici je lahko 100 drugih imen, ki za ožjo volitev ne štejejo. Že iz tega se vidi, da mora biti volitev Berbučeva razveljavljena; gre le za to, ali se potrdi izvolitev Obljubka.

Sobota „Gorica“ je bila zopet polna perfidnosti, nesramnosti, lažij in obrekovanja. Govori o „stranki propalih in razdivjanih ljudij“, o „izdajski zmagi“, o „stavbi nasprotnikov, ki je zidana na laž in goljufijo, podlost in izdajstvo“. Pravi, da se je razbilo sv. razpelo, valilo se je v pijanosti... Prosimo „Gorico“, da nam pove, kje in ob kateri priliki se je to zgodilo!

Pišo o „liberalnih volilnih sleparstvih“ in nesramno napada zopet g. Jakila iz Rupe. Falotsko, nizko, barabsko je pisarjenje v sobotni „Gorici“, kar vse kaže, kako so izprizenci vsled poraza vsi iz sebe. V tej veliki jezi pa jim uhaja nekaj, namreč to, da kar podtikajo drugim, to so sami zagrešili. — Skrajno podel je napad na g. Jakila. Tako more pisati le baraba, kateri pa plačilo ne izostane.

Učiteljske društvo za gorški okraj vabi k zborovanju, ki bode dne 2. aprila t. l. v Gorici v kavarni „Central“ ob 9^{1/2} uri predpoldne. Dnevni red: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. „Skiptikon in tega vporaba“, poroča gosp. Fran Finžger, c. kr. šolski nadzornik. 3. Poročilo a) tajnikovo, b) blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Eventualia. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Veselični odsek „Slov. bralnega in podpornega društva“ v Gorici naznanja gg. pevcem, da pričnejo pevske vaje v kratkem za veliko polno veselico. Nudi se prilika, da se zgalsijo tudi nove pevske moči, da nastopi pri veselici vsaj 50 pevcev.

Medana v Brdih je trdna klerikalna trdnjava, da najbolj trdna, kar jih imajo. Če tam gori kdo reče, da je naprednjak, bi ga križali. Vendar je posijal tudi v črno Medano topel žarek razumnosti. — V splošnem volilnem razredu dne 2. t. m. niso dobili naši kandidati nobenega glasu, vseh 147 glasov so pobrali klerikalci. Čez 8 dni so se klerikalci pomnožili na 178 — ali glejte, tudi naši kandidati so dobili po 6, 5 in 5 glasov. Pogumni in nevstrašni so bili oni naši volilci, ki so šli volit med tako klerikalno množico naše kandidate. Jnaki so, ki dajejo pogum tudi drugim, kateri so le neradi še pod farovško komando. Led je prebit — le na dan, Medanci! Strgajte s sebe to sramoto, da je Medana najhujša trdnjava Stranke Ljudskih Slepcev!

„Slovenec“ je imel na vratu celo vrsto tiskovnih pravd. Ker so naprednjaki dobri ljudje, se je „Slovenec“ z njimi poravnal. Obljublja tudi, da se bo pobiljšal ter da ne bo več tako nesramno žalil ljudi in kradel čast, kakor doslej. — Ali dočim piše tako v soboto, zmerja v isti številki goriske agrarce in liberalce s „stranko pijančevanja“ in ljudskega poneumnevanja. — No, lump ostane lump, tudi kadar obljublja, da se bo pobiljšal.

Berbuč se tudi zahvaljuje za „izvolitev“ v „Gorici“. Čudno se sliši ta njegova zahvala, skoro tako, kakor odpoved. — Lepše bi bilo, če se je zahvalil in odklonil mandat, nego da potaka neprijetno nepotrditve v deželnem

zboru. Bog ve, če bo toliko pameten, da si prihrani blamazo! — Blamiral se, to pa ne veda je vsakomur na prosto voljo dano.

Dva cikasta vola je volil neki kmet v Dol. Otlici. V žepu je imel klerikalno glasovnico in pa obdelniški izkaz o dveh cikastih volih. Naneslo glasovnice je oddal lepo izkaz za cikasta vola. Dobro je volil!

Na Livku nad Kobaridom so se naši volilci prav dobro držali. Sami so, drugih ljudij ni bilo gori, le duhovska stranka je pritiskala in agitirala tudi po livški občini. Toda močje in mladeniči v livški občini so pa vedrega duha, ki vedo, kaj je prav in kaj ni prav; zato so šli vselej pogumne na volišče volit naše kandidate. Zdrav, razumen rod biva na Livku; tak naj tudi ostane v čast slovenskemu norodu.

Brancelj, Fun in Pavličič se tudi zahvaljujejo „volilcem“, ker jih niso izvolili. Upajo pa, pa zmagajo po šestih letih. „Trošt“ je lepa reč! Naj se torej le „troštajo“.

Zahvala. — Od 6. t. m. dalje mi prihaja od vseh krajev slovenske domovine in izza njenih mej toliko pismenih in brzogovnih čestitk na svoji izvolitvi in za vsepe ob volitvah, da ne morem zahvaljevati vsakogar posebe, kajti kopičijo se druga nujnejša dela. Zato zahvaljujem na tem mestu vse prijatelje, znance in čestilce prav presrečno na izraženih čestitkah. Hvala!

A. Gabršček.

Opozorjamo na oglaševanje Lavrenčič & Domicelj, ki se nahaja na peti strani.

Listnica. — Prihodnja številka „Soče“ izide radi praznika v četrtek v soboto. Zato bo toliko več novega gradiva v „Primorcu“ v petek, na katerega opozarjamo.

Vsled pomanjkanja prostora smo morali odložiti mnogo gradiva, določenega za danes, za prihodnjico, oziroma za „Primorca“.

Dobro domače zdravilo. Med domačimi zdravili, katere se uporablja pri prehlajenju itak kot pomirjujoče sredstvo, je najbolj priporočljivo Liniment. Capsici comp. s sidrom (nadmestilo za „Anker-Pain-Expeller“), katero izdeluje Dr. Richterjeva lekarna v Pragi. Cena je nizka: 80 v, K 1'40 in 2'— za steklenico; steklenica je v elegantni skatljici ter označena s sidrom.

Trgovsko - obrtno in gospodarske vesti.

Čebelarški shod za Vipavo vrši se 25. t. m. ob 11. uri dop. v Vel. Zabljah v tamkajšnjem šolskem postopju. Predaval bode gosp. naduč. Anton Likozar iz Ljubljane. Sosedni čebelarji se vabijo, da se udeležijo shoda v obilem številu.

Predavanje o menicah in meničnem pravu priredi prihodnjo soboto pri zlatem jelenu ob 8^{1/2} uri zvečer „Trgovsko-obrtno društvo za Gorisko“. Ker je predavanje važno posebno za trgovce in obrtnike, priporočamo, da se istega gotovo udeležijo.

Politični pregled.

Tržaški deželni zbor je imel včeraj sejo. Navzoč je bil tudi namestnik Hohenlohe, ki je narisal v glavnih potezah načrt „oilne reforme“. V posebno komisijo za prenos volilne reforme sta izvoljena tudi dr. Rybář in dr. Slavik.

Konferenca o lozljivem vprašanju se je vršila pri ministerskem predsedniku 15. t. m. Tiče se češke dežele. In Jugoslovani??

Ministra dr. Fiedler in dr. Doroschitz prideta ta teden v Trst.

Razne vesti.

Naš cecar je nekoliko obolel. Prehladil se je. Bolezen se razvija normalno, bati se ni nikakih komplikacij.

Slovenska umetniška razstava v Varšavi. Dne 28. pr. m. se je otvorila v Varšavi na Poljskem slovenska umetniška razstava, ki jo je priredil klub slovenskih umetnikov „Sava“. Namen razstave je, seznaniti bratski poljski narod s slovensko upodabljačo umetnostjo. Razstavljenih je 65 sledečih slikarjev: Ivan Grohar (9), R. Jakopič (24), M. Jama (13), M. Sterner (14), P. Žmitek (3), in R. Klef-nova (2). — Poljski listi se izražajo jako pohvalno o slovenski umetnosti.

Državni dolg naše monarhije znaša skupaj 9.847.071.883 K.

Poslanec Papagni v Trstu je na nekem shodu v soboto, kjer se je imelo protestirati proti vladi kot najbolj reakcionarnemu delodajalcu, grdo denuuciral slov. carinske uradnike ter

jih dolžil, da tirajo slov. propagando. — Fej takemu socialistu!

Volikanski dohodki pri plesih za „Logo nazionale“. — Če kje v Dalmaciji plešejo za „Logo Nazionale“, izkazujejo potem laški listi velikanski dohodek, češ, glejte, toliko jih je, pa so tako zatirani. To je vse skupaj dobro preračunjena sleparija. Društvo „Dante Alighieri“ pošilja iz Italije denar „Legi“; radi lepšega pa se skrivajo prispevki tega društva za dohodke z Leginih plesov v Dalmaciji!

Praznovanje revolucije iz marca 1848. na Dunju se je vršilo v nedeljo na običajen način. Zbrale so se na grobeh žrtv revolucije velikanske množice ljudstva. Govorilo je več govornikov.

Edina slovenska kleparska delavnica koncesijonirana

za plinovo in vedovodno vpeljavo

Ana vd. Čufer

v Gorici ulica Sv. Antona

(v Kopačevi hiši).

Priporočila se vsem gg. odjemalcem posebej pa kmetovalcem za vse potrebščine spadajoče v to stroko kakor: mehe za žvepljanje trti po zadnjem sistemu, škropilnice za vidrijol, polivalnike za vrte, patentirane ventilatorje za dimnike itd.

Popravila se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Anton Bregantič, poslovodja.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga

oljkeinega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Malfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron 1'12, 1'20, 1'36, 1'44, 1'60, 1'80, 2'—, za luči po 72 vln.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

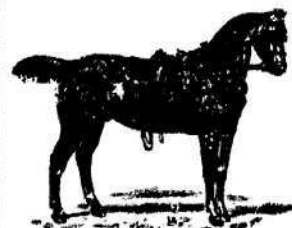
Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne

Ivan Kravos

na Koru št. 11. GORICA na Koru št. 11.

sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potrebščine, potovalne potrebščine kakor: kovečege, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejema v popravilo različne koleselne in

kočije.

Popravila se izvršujejo točno.

Cene zmerne.

Peter Cotic

čevljarski mojster

GORICA, Raštelj 32 (v lastni hiši).

Sprejema vsakovrstna naročila po meri in popravila. Naročila z dežele se razpošiljajo po pošti.

CENE ZMERNE

Milo goriške tovarne

A. Gabršček

je napredaj v sledečih trgovinah
v Gorici in Solkanu:

Blokar Josip De Blas Lucijan Bratuž Alojzij Calligaris Iv. Cappella Viktor Cleri Al. Kuštrin Anton Kutin Josip Marega Jakob Maraž Jakob Batišči Hektor, Solkan Fornazari Marija, " Jug Josip, " Jug Anton, "	Komel Franc — Solkan Marega Alojzij Modic Franc Podgoršek M. Supanšig Lavra Tofoli Viktor v Glodalski in Semenški ulici Vodopivec vd. Alojzija Vuga Rafael Vallerio Petrina. Pecile Peter Komel Franc, Solkan Stabile M. Vuga Valentin, "
---	--

na Goriškem:

Bandaž Josip — Kanal Brisko Angel — St. Andrež Boneta A. — Opatjeselo Brumat E. — St. Peter Božič Ignac — Klanže Donda Ivan — Morar Drekona Jernej, Podmelec Ferman Erm. — Gradišče Gregorich Ivan — Podgora Grzelj Anton, Rihembek Godnič Jozefa, Gorijsko Jakil Fr. — Rupa Jeršič Jozefa — Dobravlj Kenda Iv. — Kneza Koren Simen — Livek Kosmač Fran, Slap ob Idriji Košir Terezija — Kanal Košir Blaž — Kanal Komel Alojzij — Komen Leban Josip — Vošče Maraž Jakob — Vrtojba Maraž Danijel — Vrtojba Matelič Ivan, Livek, Jevšek Makuc Josip — Sempas Mermolaj Alojz — Batuje Mlekuš A. A. — Bovec Marega Alojzij — Ložnik Malik Mihael, Ajdovščina Močnik Luka — Kneza Nemec Jos. — Bilje Nemec Jozef — Podgora Nemec Franjo, Nabrežina	Nannt Jozef — Kanal Peršič Andr. — Črniče Pirjavec J. — Sežana Pipa Ivan — Bača Piršič Andr. — Črniče Raden Marija — Opeina Robert Mih. — Stanjel Rutar Ant. — Grahovo Repič Franc — Ajdovščina Rakušek Marija, Kobarič Smrekar Iv. — Kneza Saksida Ter. — Dornberg Spacapan Fran — Ozeljan Savelli Julija — Sempas Spacapan Albin — Miren Stibil Kat. — Šturje Smrekar Jozef — Kazaršče Škert Janko — Batuje Šturm Fran — Livek Štolfa Fran — Sežana Širca Alojzij — Dutovlje Della Schiava I. Sveto Komen Terpin Anton — Podgora Torkar Matevž — Podbrdo Tonetti A. — Gradiška Trampus K. — Kostanjevica Ukmar Ivan — Dutovlje Vrtovec A. & J. — Tolmin Vrton Anton — Skrilje.
--	--

Na Kranjskem:

Gobec Dragotin, Trnovo-Bis. | Olivčič Friderik, Boh. Bela
Pogačnik Filip — Dobrava, Bančar Fr., Šturje, Kunstl
Janez — Boh. Bela.

V Trstu:

Antonini Fab. Bertol Klement Brandolin Ivan Bertogna Drag. Brusadin Peter Curet M. Čeglar Emilja Čellia Ivan Cassutti Rice. Cergolj Ivan Cooperativa operaia Čumar Frid. Ček Anton Čehovin Ivan Črna Anton Dorilla Fran Dolneb Albert Dorolob Fr. Duller Iv. Fertoglia Fran Furlan Ant. Gerin Anton Gregorič Josip Gomisel Anton Godina Stanko Grassi Karol Gudnig Iv. Glišček Fr. Gasperšič Ana, vd. Jaksetič Karmela Klan Ivan Kušmerlj Ivan Krašov Kristijan Kobal Andr. Krasna Anton Kosak Josip Legat Alojzij Luin Josip Lenassi R. Morti Valentin Machne Alojzij Maren Alojzij	Miliosig Fran Milonig Ivan Minzi Melany Mazen Alojzij Morpurgo Viktor Maccari Ant. Magris Anagel Nagelschmid Ludovik Norbedo Vikt. Nieder Jos. Paternel Peter Pirih Andrej Prelog Ivan Plesničar Vekosl. Petrone Josip Prat de Katarina Penko Alojzij Sacchi Fr. Stepančič Alojzij Silvestri Anton Silvestri Vikt. Šimay Fran Šuc Andrej Štuka Iv. Tomazič Ivan Tamaro Jurij Udina Ant. Urdic Andr. Umek Josip Volk Fran Vatovec Ivan Viegele Tomaz Versolatti David Vuga Kater. Vesnar Iv. Zorč Ivan Zwitter Valentin Zgur Leopold Zgur & Popatnik. Zernitz Hekt. Zudenigo Ugo. Železnik Ivan
---	---

v Pulju in drugod:

Antonelli Alt. Feruglio Isid. Fabbretto Dom. Konsumno društ. (Medolinz.) Konsumno društvo (Pola). Monal Jos. Marinković Jak. Marchese Santo	Meraspin Prilli Pierobon Marija Rocco Amad. — Pazin Rabfeld E. — Pazin Sponza Enfemija — Rovinj Stocovac Bort. — Kanfanar Šetko Sime — Kanfanar. Bole I. Reka.
--	---

Naznanilo.

Uljudno naznanjava slav. občinstvu, da sva otvorila
dne 16. t. m.

V GORICI

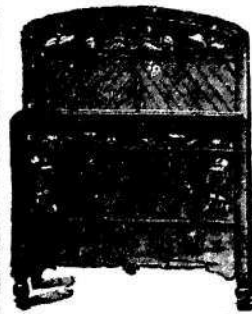
na Starem trgu šte. 9 (v hiši gosp. Rovana)

veliko zalogo

koruze, otrobi, ovsas ogrskega in bosanskega.

Priporočava se za obilen obisk

Laurenčič & Domicelj.

ANTON ČERNIGOJ

odlikovana mizarska delavnica s stroji na električno
— gonilno silo —

GORICA, Tržaška ulica št. 18.

Izdeluje: vsakovrstno pohištvo vseh slogov,
razna stavbarska dela, ———
razna cerkvena dela, ———
oprave za prodajalne i. t. d. ———

Po zmernih cenah!

Izdeluje in ima v zalogi vsakovrstna strgarska in rezljarska dela.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnim obratom izdeluje: rakete,
bengalične ognje, rimske sveče,
kolesa itd. itd.

Posebnost: papirnati topiči.

Nadalje priporoča: jubilejne transpa-
rente v velikosti cm 120 x 200 s
podobo cesarjevo in v velikosti cm
100 x 150 z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, tekališče Frana Jes. 34.

Iz prijaznosti se sprejemajo naro-
čila tudi v kavarni „Dogana“ tik
sodnijske palače.

Andrej Fajt pekovski mojster

v Gorici Cerse franc. Glas. št. 2.

Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega
pečiva, tudi najfinejšega, za nove
maše in godove, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pečivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriško
plnco, potico itd.

Lekarna Cristofolletti

v Gorici.

ŽELODČNE KAPLJICE

z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena [znamka]).

Zdravilna moč teh
kapljic je neprekosljiva
— Te kapljice vredijo
redno prebavljanje,
če se jih dvakrat na dan
po jedo žličico popije.
Okrepé pokvarjeni že-
lodec, storé, da zgine
v kratkem času omo-
tica in životna lenost (mrtvost). Te
kapljice tudi storé, da človek raji je.

Cena steklenici 60 vin.

Cristofollettijska pijača iz kine
in železa, najboljši pripomoček pri
zdravljenju s trsknim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vin.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupevališče viračškega in dravaškega
blaga ter tkanila, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadičice in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in ševaljarje.

Svetiljnice. — Rožni venc. — Mašne
knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krojačarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35-8

Dr. E. Volčič v Novem mestu

je uredil in izdal:

1. Civilno-pravni red in sodni pravilnik

z drugimi civilno-
pravnimi zakoni.
— Knjiga je popo-
len zbornik pravil označene vrste; koncem tva-
rine je obširno stvarno kazalo v slovenskem in
hrvatskem jeziku. — Obseg XII. in 909 strani;
cena vezani knjigi 8 K. poštnina 55 v.

2. Odvetniška tarifa

določila v,
slovenskem
in hrvat-
skem jeziku pred sodišči; sodne pristojbine.
Obseg 75 strani (20 tabel); cena 1 K 80 v. —
Knjigi se dobivata v „Slovanski knjigarni“

A. Gabršček v Gorici.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registрована zadruga s neomejenim jamstvom.

Nadželstvo in nadzorstvo „Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici“ je z osirom na
premenjena in dne 23. decembra 1906. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni
seji dne 30. decembra 1906. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po
2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 8% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi
na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine
1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2%,
večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Delež so dvojni: opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih „Soča“ in „Primorac“.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoči ni kdo dobil,
naj se oglasi v zadrugi uradu v „Trgovskem domu“.

Nadželstvo in nadzorstvo.

Z blagom sem zadovoljen
je izvrstno

poroča Prvi kranjski tovarni testenin trgovec Ivan Čergolj
iz Trsta.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.
Račun poštno hranilnice št. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbo po 6%, na varščino ali zastave in na menjice po 6½%; za čas denarne draginje ½% višje.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6%.

Stanje 31. dec. 1906.: Zadrugnikov 1823 z deleži v znesku 104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.188-82. — Posojila: 1.617.190-37. — Reservni zaklad: 82.382-63. — Vrednost hiš: 112.328.—

Knjigoveznica Ivan-a Bednařika se je preselila

v Via della Croce št. 6. (nasproti Šolskega doma).

Denar prihrani, kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo
izbero pohištva vseh slogov za
vsak stan, priprostega in naj-
finejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, oglečala,
žima in platno.

CHRISTOFLE & Co. Namizno orodje in posodje
vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasele namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj,
namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone
gospodinjstvo itd.

G. kr. **Christofle & Co. Dunaj** I. Operaring 5 (Heinrichshof).

Eurostan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. — Kot jamstvo
svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

Odlikovana pekarija in sladničarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfi-
nejšega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne
pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje
na drobno ali v originalnih butelkah
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogo-
brojna naročila ter obljublja solidno postrežbo

po jako zmernih cenah.

Žene!

Ako trpite na strjenju krvi in na po-
dobnih boleznih, tedaj pišite na P. Ziervas-a
Kalk 244 pri Kollnu ob Rani.

Nekatera od sto in sto zahvalnih pisem:

Gospa B. iz W. piše: Lepa hvala! Vaše
sredstvo je učinkovalo že 5. dan.

Gospa L. v M. piše: „Priporočala bom vsakomu
Vaše izvrstno sredstvo ter ne bom sama nikoli brez
njega“.

Arhitekt S. v M. piše: „Za izbrano postrežbo
se zahvaljujem. Pri moji ženi je Vaše sredstvo že po
3-dnevni rabi brez bolečin učinkovalo“.

Proti pošiljavi 1 marke nemške veljave (tudi
v znamkah) pošljem knjigo: „Motenje perijade“ spisal
dr. Med. Levis. — Pojasnila brezplačno.

Za odgovor naj se priloži znamko.

Kožuhovne ovratnike

— (boa) —

v največji izberi — po čudovito nizkih cenah

Raznovrstne pletenine za zimo

Jaegerperilo i. t. d.,

naj si v lastno korist ogleda vsakdo pred nakupom v trgovini

J. ZORNIK — Gorica, Gosposka ulica št. 10.

Cene brez vsake konkurence! — Kakovost blaga najboljša!

Solidna postrežba! — Cene stalne!

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate e šivalni stroj? Ako ga
imate, omislite si najnovejšo marko
„Original-Viktoria“ in najboljšega
izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se
prepričala da ostane „Original“ le
najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo že
po 15-letni
uporabi brezšumno.

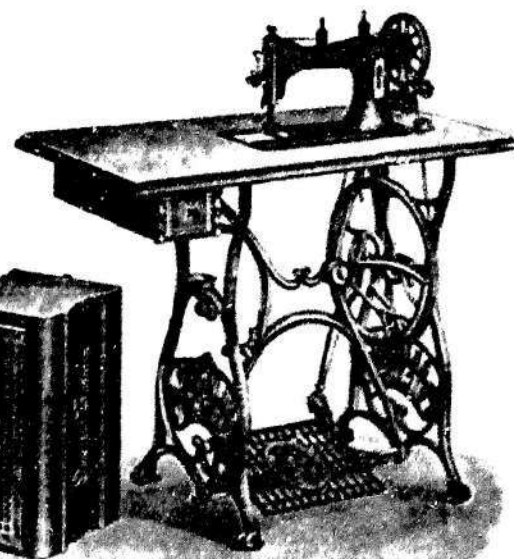
Original-Viktoria stroji so nepre-
kosljivi
za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpri-
pravnejši
za umetno vezenje (rekamiranje).
Tvrdo stavi na razpolago strankam
učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najbo-
ljejši izde-
lek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.
Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat
si pred nakupom „Original-Viktoria
stroje“.

Edina zaloga „Original-Viktoria-
trojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles
„Puch“, orožja, municije in vseh lovskih
priprav pri trdkit

KERŠEVANI & ČUK GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

Goriška tovarna mila A. Gabršček.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej
le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite!

Svoji k svojim!